herpy

PILEGIFTFRØER

Ruby Poison Frog

Ameerega parvula

Ameerega parvula er en lille, dagaktiv pilegiftfrø på 18-24 mm fra regnskovens løvlag i det vestlige Amazonas-lavland og ved foden af Andes. Ryggen er sort med mørkerøde pletter, og undersiden er blå og sort marmoreret. Arten holdes sjældent, og der findes kun lidt viden om pasningen.

Familie: Dendrobatidae Tidligere navn: *Epipedobates parvulus; Dendrobates parvulus* Udgivet 16. november 2026

SPECIFIKATIONER

DYRET

Voksenstørrelse	**18-24 mm** snude-kloak-længde
Levetid	**10-15 år**
Aktiv	**Dag**
Levevis	**Jordboende**
Biotop	**Regnskov**
Hudgift i naturen	**Mild**
Hudgift i fangenskab	**Ingen** Opdrættede dyr. Vildfangne dyr kan beholde giften længe
Sværhedsgrad	**Øvet**

PASNING

Min. terrarie	**40 × 40 × 40 cm** L × B × H til 2 voksne dyr
Temperatur, dag	**25-26 °C**
Temperatur, nat	**20-22 °C**
Luftfugtighed	**70-100 %**
Vand	**Vandskål** dybde 1-2 cm
UVB	**Valgfri** Ferguson-zone 1
Kost	**Små leddyr (springhaler, bananfluer)**
Holdes	**Parvis**

AVL

Formering	**Æglæggende**
Udvikling	**Haletudserne bæres til vand**
Æglægning	**På jorden**
Æg pr. lægning	**4-16**
Klækning	**10-22 dage**
Larvetid	**70-90 dage** fra klækning til metamorfose
Larvefoder	**Alger/planter og færdigfoder**
Yngelpleje	**Vogter æggene og bærer haletudserne**

BESKYTTELSE OG PAPIRER

CITES	**Appendiks II**
IUCN	**Ikke truet (LC)**

Alle arter i slægten Ameerega står på CITES liste II, så handel over grænser kræver CITES-papirer. EU-bilaget er ikke aflæst og er derfor ikke angivet.

Om arten

Ameerega parvula er en lille art i slægten *Ameerega*. Hannen måler 18-23 mm og hunnen 19-24 mm fra snude til kloak, så frøen er langt mindre end store slægtninge som *Ameerega trivittata*. Grundfarven er sort, og ryggen er dækket af mørkerøde pletter. Undersiden af krop og lemmer er sort med blå marmorering eller blå med sort marmorering, og mønsteret fortsætter et stykke op på siderne. En ufuldstændig lyseblå stribe begynder ved forbenet, løber langs overlæben og ender ved øjet eller næseboret. Nyforvandlede unger er blåsorte, og nogle har ingen pletter.

Arten blev beskrevet i 1882 af George Albert Boulenger som *Dendrobates parvulus* og har siden stået i flere slægter. Artsnavnet kommer af latin *parvus*, lille, og henviser til frøens ringe størrelse. Den nært beslægtede *Ameerega bilinguis* afløser den mod nord.

Pilegiftfrøer danner ikke giften selv, men optager alkaloider fra føden i naturen. Hvor giftig *A. parvula* er, er ikke dokumenteret. Opdrættede dyr, der kun får springhaler og bananfluer, er ikke giftige, men vask alligevel hænderne efter arbejde i terrariet.

Læs mere: Foderdyr: hold og avl

Udbredelse og levested

Ameerega parvula lever i det vestlige Amazonas-lavland og på de laveste skråninger af Andes. Hovedparten af fundene kommer fra Ecuador, i provinserne Pastaza, Morona-Santiago, Napo, Orellana og Sucumbíos; typelokaliteten er Sarayacu i Pastaza. Arten findes også i det nordlige Peru (Loreto, blandt andet ved Iquitos og Pebas) og i det sydlige Colombia (Putumayo). Den er fundet fra omkring 150 til 1.000 m over havet, og enkelte angivelser går op til 1.200 m.

Arten forekommer i flere store beskyttede områder, blandt andre Yasuní Nationalpark og Sangay Nationalpark. I det nordlige Amazonas-lavland i Ecuador afløses den af *Ameerega bilinguis*.

> **Oprindelig udbredelse:** Colombia, Ecuador og Peru.

LEVESTED

Ameerega parvula lever på skovbunden i regnskov på fastland, der ikke oversvømmes (terra firme), og i sekundærskov, i løvlaget og tæt ved bække. Den er dagaktiv. Æggene lægges på jorden, og hannen vogter dem og bærer haletudserne til vand: de afsættes i de rolige, lave dele af små bække, og flade vandpytter, for eksempel i hjulspor, bruges i stedet, når der ikke er andet.

Klimaet er varmt og fugtigt hele året, og nætterne er kun få grader køligere end dagene. Landbrug og kvægdrift fjerner levested lokalt, men IUCN vurderer arten som ikke truet.

Læs mere: Opdræt af haletudser

Pasning

TERRARIET

Der findes kun lidt viden om pasningen af *Ameerega parvula*. Arten lever i samme slags skov som den nært beslægtede *Ameerega bilinguis*, der har samme størrelse, og tallene for terrarie, klima og avl er lånt derfra. *Allobates femoralis* lever i de samme skove.

Et terrarie på mindst 40 × 40 × 40 cm (længde × bredde × højde) passer til et par. Arten lever på jorden, så gulvarealet er vigtigere end højden. Et regnanlæg og en tågemaskine gør det lettere at holde klimaet. Glas holder fugten, og låget eller fronten skal have netflader, så luften ikke står stille.

Bunden bygges bioaktiv: et drænlag af ekspanderede lerkugler nederst, et net som skillelag og derover en fugtig, åben jord af kokosfibre, orkidebark og sphagnum. Læg et tykt lag tørret løv øverst, for det er frøens naturlige levested og giver skjul. Tilsæt springhaler og små isopoder, som holder bunden ren og er ekstra føde. Indret med bregner, mos, rodstykker og korkbark, så der er mange skjul og brudte synslinjer. Fjern døde blade og skimmel.

Læs mere: Luftfugtighed, sprøjtning og ventilation Læs mere: Terrarieopbygning og bioaktiv bund

TEMPERATUR

Dagtemperaturen er 25-26 °C, og om natten sænkes den 4-5 grader til 20-22 °C. Arten er knyttet til skovbundens jævne klima og tåler varme dårligt; temperaturer over 28 °C er en risiko, især hvis luften samtidig står stille.

Terrariet skal ikke have et varmepunkt. Er rummet for koldt, kan en svag opvarmning af rummet eller en varmemåtte på siden af terrariet hjælpe. Hold terrariet væk fra direkte sol, og tjek temperaturen med et termometer nede ved bunden. Vinterhvile er ikke relevant, for klimaet har ingen kølig årstid.

Læs mere: Varme og temperatur Læs mere: Vinterhvile og årstider

LUFTFUGTIGHED OG SPRØJTNING

Luftfugtigheden er 70-80 % om dagen, med et dyk til omkring 70 % midt på dagen, og tæt på 100 % morgen og aften, gerne med tåge. Sprøjt løvlaget og planterne grundigt morgen og aften, eller brug et regnanlæg eller en tågemaskine på timer. Hold løvlaget fugtigt, men ikke vandfyldt. Brug regnvand, osmosevand eller afkloreret vand uden tilsætninger.

Pas på, at luften ikke står stille: gode ventilationsflader forebygger skimmel og bakterier. Bliver det for tørt, søger frøerne skjul og holder op med at spise. Et hygrometer nede ved bunden viser, om niveauet holder.

VAND OG VANDKVALITET

En flad vandskål med 1-2 cm vand giver frøerne mulighed for at drikke og er nødvendig, hvis der skal yngles, for hannen sætter haletudserne af dér. Skålen skal have en skråning eller sten, så en frø kan komme op igen. Brug regnvand, osmosevand eller afkloreret postevand uden tilsætninger. Skift vandet ofte, helst hver dag til hver anden dag, og skrub skålen, så der ikke opstår belægninger. Padder optager stoffer gennem huden, så rengøringsmidler, sæbe og kemikalier må ikke komme i nærheden af vandet eller af terrariet.

LYS OG UVB

Lyset skal først og fremmest give planterne en dag-natrytme på omkring 12 timer, og her er en LED-lampe til planter nok. UVB er ikke nødvendigt for pilegiftfrøer, så det er valgfrit. Vælges UVB, passer en svag lampe svarende til Ferguson-zone 1, med rigeligt skygge og skjul at trække ind i. Frøen lever i skovbundens halvlys, så lyset må ikke være skarpt.

Læs mere: Lys og UVB

FODER

Foderet er små, levende leddyr: springhaler og bananfluer (*Drosophila melanogaster*), mikrofårekyllinger, sigtet engplankton og små isopoder. Frøen er lille, så større foderdyr som *Drosophila hydei* passer kun til de voksne. Fodr dagligt til unger og tre til fire gange om ugen til voksne, og tilbyd så meget, som frøerne æder på kort tid. Drys foderdyrene med kalk ved hvert måltid og med et vitamin- og mineralpræparat en til to gange om ugen.

Springhaler og bananfluer kan holdes i egne kulturer, så der altid er foder.

Læs mere: Kalk, vitaminer og tilskud

ADFÆRD OG HÅNDTERING

Arten er dagaktiv og lever mest på jorden. Hannerne kalder og forsvarer formentlig små revirer, som slægtningene gør, så et par er den sikre holdform i et mindre terrarie. Frøen er ikke et dyr til håndtering: huden er følsom, og stress gør dyret modtageligt for sygdom. Flyt den med et rent, fugtigt bæger ved rengøring.

Avl

KØNSMODENHED OG KØNSBESTEMMELSE

Hunnen er lidt større end hannen (19-24 mm mod 18-23 mm), men forskellen er lille, så kønnet er svært at se. Hannen kendes på sit kald. Alderen ved kønsmodenhed er ikke dokumenteret. Et par sikres bedst ved at holde en gruppe unge dyr sammen og vente, til to dyr søger sammen.

PARRING

Parret går i amplexus på jorden i løvet, og hannen vogter derefter æggene. Kraftigere sprøjtning, en lidt køligere nat og friske vandskift kan sætte gang i yngleadfærden. Hvordan arten parrer sig i fangenskab, er ikke beskrevet.

ÆG OG HALETUDSER

Hunnen lægger æggene på jorden i løvet, og hannen vogter dem. Når de er klækket, bærer han haletudserne på ryggen til vand. Antallet af æg er ikke dokumenteret for arten; hos *Ameerega bilinguis* er det 4-16 æg pr. lægning. I terrariet kan en filmdåse eller en petriskål under en halv kokosnøddeskal bruges som æglægningssted.

Haletudserne kan opdrættes i små beholdere med regn- eller osmosevand ved 24-26 °C. De fodres med flagefoder, alger og blødgjort plantefoder, og vandet skal være rent. Rens beholderne ofte.

METAMORFOSE

Klæktiden og larvetiden er ikke dokumenteret for arten; hos *Ameerega bilinguis* klækker æggene efter 10-22 dage, og haletudserne når metamorfosen efter 70-90 dage. Når forbenene er kommet frem, skal haletudsen kunne komme op af vandet: sænk vandstanden, og læg en ø af sphagnum eller et stykke bark i beholderen. Efter forvandlingen opholder den lille

frø sig mest på land, og halen skrumper i løbet af nogle dage. Hold dyret fugtigt og roligt, og fodr, når halen er væk.

OPDRÆT AF UNGER

De nyforvandlede unger er blåsorte og meget små og tager kun de mindste foderdyr: nyklækkede springhaler og vingeløse bananfluer af arten *Drosophila melanogaster*. Opdrættet foregår i et lille terrarie med fugtigt løv, mos og skjul, og foderet drysses dagligt med kalk. Ungerne kan holdes i en gruppe, så længe der er plads nok til, at de kan gå hver sin vej. Hvornår de kan yngle, er ikke dokumenteret.

Sundhed og typiske fejl

Der findes ingen artsspecifik viden om sygdomme hos *Ameerega parvula*. De sædvanlige problemer for pilegiftfrøer i terrarier gælder også her:

- For lav luftfugtighed og stillestående luft giver tørre, stressede dyr, der holder op med at spise.
- Skimmel, bakterier og snavs i terrariet giver hudproblemer og infektioner. Fjern skimmel og døde planter, og skift vand ofte.
- Manglende kalk og vitaminer giver knoglesygdom (hævelser, skæve ben, kramper).
- Parasitter (fx rundorme og flagellater) viser sig som vægttab trods god appetit.
- Temperaturer over 28 °C er farlige.

Gå til en dyrlæge med forstand på padder, hvis frøen er mager, sidder apatisk eller har sår på huden.

Spørg altid dine kloge bekendte

Vejledningen er et godt sted at begynde, men den kan ikke erstatte erfaring. Dyr er forskellige, og meget af det vigtigste lærer man af dem, der har holdt arten i årevis. Tal med en avler, en erfaren holder eller en dyrlæge med forstand på krybdyr og padder, før du anskaffer dyret - og igen, hvis noget ser forkert ud.